

ПРЕС КЛИПИНГ

17 - 20. април 2020.

НАСЛОВИ

И помоћ уз накнаду у случају незапослености (str.3)

Uredba o direktnim davanjima (i oduzimanjima) (str.4)

Firma iz Nove Varoši radnicima ne isplaćuje cele plate da bi dobila pomoć države(str.7)

VIŠE OD 60 Odsto administracije radi od kuće: Zaposlenima u izolaciji ili samoizolaciji pun iznos plate(str.8)

OVO JE NAČIN DA JE OSTVARE: Lekari i medicinari koji su na bolovanju zbog korone dobiće celu platu(str.10)

Sindikati: 'Jura' u Rači krši dogovor i obnavlja pun kapacitet proizvodnje s 1.200 radnika(str.10)

И помоћ уз накнаду у случају незапослености

Аутор: Марија Бракочевић

У Србији засад нема званичних података о томе колико људи је остало без посла, али се процењује да ће, уколико новонастала ситуација буде потрајала дуже од два-три месеца, у првом кругу бити угрожено 300.000 до 400.000 радних места, што је безмало петина запослених. Сви они који су већ добили отказ, под условом да су пре тога најмање 12 месеци непрекидно или с прекидима у последњих 18 месеци били у осигурању, могу да рачунају на какву-такву помоћ државе – новчану накнаду за случај незапослености, коју исплаћује Национална служба за запошљавање.

Такву помоћ од почетка ванредног стања затражило је 4.614 незапослених. У Савезу самосталних синдиката Србије (СССС), међутим, сматрају да услов од 12 месеци сада веома споран, јер међу особама које се кандидују за добијање те накнаде има мноштво оних који тај услов не могу да испуне.

– На првом месту мислим на младе, јер међу њима има највише оних који нису били непрекидно годину дана у радном односу. За њих таква помоћ државе онда ничему не служи. У проблему су и људи који тренутно немају никакве приходе због ситуације са коронам. Они који су морали да обуставе своје послове услед пандемије и немају могућност избора, а међу њима су радници у туризму, култури – samozапослени (извођачке уметности), они који су радили на пројектима... За њих је неопходно оснивање фонда којим би се обезбедила финансијска помоћ, као и за запослене који раде и боре се са вирусом корона – напомиње Душко Вуковић, потпредседник СССС, који најављује да ће овај савез ускоро поднети иницијативу Влади Србије да додатно помогне свима који остану без посла због пандемије ковида 19, али и онима који у овом тренутку не остварују приходе због могућности заразе.

– У току и после завршетка ванредног стања било би добро да се субвенционишу иницијативе за подршку незапосленим и отпуштеним помоћу националног и локалног буџета за такозване хитне случајеве – додаје Вуковић.

Право на новчану накнаду преко НСЗ-а има запослени на неодређено време који је проглашен технолошким вишком, запослени на одређено време, као и онај који по основу уговора обавља привремене и повремене послове. Ова помоћ припада му од првог дана од дана престанка обавезног осигурања ако се пријави и поднесе захтев Националној служби у року од 30 дана од дана престанка радног односа или престанка осигурања.

– Помоћ је увек добродошла, али треба назначити да су ти износи мали. Уосталом, висина месечне накнаде није иста за све, већ се креће од 22.000 до 51.000 динара – подсећа Вуковић и додаје да савез броји око 350.000 чланова који се јављају свакодневно, тражећи савет или конкретну помоћ.

– Кажу нам да за сада има највише послодаваца који раднике упућују на старе и нове годишње одморе, док неки прибегавају томе да их шаљу на плаћена одсуства, а поједине компаније размишљају и о умањењу зарада за запослене. Због свих тих проблема са којима се радници сусрећу, савез је одлучио да организује помоћ психотерапеута којем чланови могу да се обрате, јер добити отказ је један од највећих стресова у животу, посебно у овим околностима – напомиње Душко Вуковић.

Накнаде електронски затражиле 4.243 особе на бироу

Од почетка ванредног стања, на евиденцију Националне службе за запошљавање пријавило се 8.676 грађана, а 4.614 њих је поднело захтеве за новчану накнаду. Од 23. марта, када је почело

пријављивање електронским путем, на евиденцију је пријављено 7.445 грађана, а 4.243 незапослена је на такав начин затражило помоћ у виду новчане накнаде.

PEŠČANIK

Uredba o direktnim davanjima (i oduzimanjima)

MARIO RELJANOVIĆ I BOJAN URDAREVIĆ

Uredba o fiskalnim pogodnostima i direktnim davanjima privrednim subjektima u privatnom sektoru i novčanoj pomoći građanima u cilju ublažavanja ekonomskih posledica nastalih usled bolesti COVID-19, koja je pompezno najavljivala paket mera pomoći privredi i koja je konačno usvojena 10. aprila, donela je mnogo nedoumica, strahova i neizvesnosti. Pisana „otprilike“, uz puno podrazumevanja, dvosmislenosti i nategnutih tumačenja, svakako nije primer izuzetne nomotehnike. Ovaj tekst međutim ostavlja toliko prostora za tumačenje pojedinih rešenja – i njihovu zloupotrebu od strane poslodavaca – da to već prelazi granice dobrog ukusa. Tako je i sa „sitnicom“ oko isplate martovske zarade. Prema tumačenju poslodavaca, Uredba predviđa da oni ovu zaradu – ne moraju da isplate.

Ili da budemo precizniji – moraju da je isplate, ali u iznosu koji je umanjen za poreze i doprinose, kao i za iznos minimalne zarade za mart. Pa tako na primer, zaposleni koji ima zaradu 100.000 dinara bruto, primiće jedva 40.000 dinara. To dalje znači da će poslodavac umesto oko 113.000 dinara koliko bi iznosio trošak za zarade morati da mu isplati malo manje od 40.000 dinara za mesec mart. Kada se naknadno, u maju na namenski račun poslodavca prenese iznos neto minimalne zarade za mart od nešto više od 30.000 dinara, poslodavac će imati obavezu da taj iznos prenese na tekući račun zaposlenog i tako mu „doplati“ zaradu za mart, sa mesec dana zakašnjenja.

Zarada je osnovni motiv većine radnika u Srbiji da uopšte rade u tragičnim uslovima rada u kojima se nalaze. Postoje naravno i drugačije profesije, u kojima se usavršava, napreduje, stiže određen društveni status. One su međutim malobrojne, naročito u privatnom sektoru. A upravo na privatni sektor se odnosi sporno rešenje, koje su poslodavci tako volšebno protumačili.

Trebalo bi najpre reći da sa Uredbom mnogo više toga nije u redu, od tumačenja konkretnih normi koje će biti analizirane. Najpre, ona ne razlikuje poslodavce prema poslovnom uspehu i uslovima poslovanja u vanrednom stanju – svako može da se prijavi za državnu pomoć, i da je dobije. Time dolazimo do toga da postoje dve vrste poslodavaca (grubo rečeno) – oni koji posluju na ivici finansijske logike, i oni koji posluju normalno ili još bolje nego što su poslovali u „redovnom stanju“. I jedni i drugi se međutim bez ikakve razlike mogu „opariti“ od države, putem pomoći koja je predviđena. Još jedno pitanje koje je sporno je pravna fikcija da ako je podneta poreska prijava za isplatu zarada (PPP-PD), smatraće se da je privredni subjekt prihvatio sve propisane mere. Znači nema biranja, već se istovremeno prihvataju i fiskalne pogodnosti i direktna davanja. Iz člana 11. Uredbe tako proističe ali ni on nije dovoljno jasno napisan da se smatra da je ovo tumačenje jedino moguće (a svakako nije logično).

Posebno je važno naglasiti da poslodavac, da ne bi izgubio pravo na korišćenje mera, treba da do isteka tri meseca od poslednje isplate minimalne neto zarade iz budžeta (koja se isplaćuje u julu 2020. godine) održi broj zaposlenih, odnosno da ih ne smanji za više od 10% u odnosu na broj zaposlenih koji je imao na dan 15. marta 2020. godine. Poslodavci koji izgube pravo na korišćenje fiskalnih pogodnosti i direktnih davanja dužni su da plate sve obaveze za koje im je odobreno odlaganje plaćanja sa pripadajućom kamatom, kao i da izvrše povraćaj direktnih davanja sa kamatom. Upravo ovo je razlog što verujemo da će pojedini poslodavci dobrano razmisliti pre nego što se odluče na ovu vrstu državne pomoći jer ista nosi veliki rizik. Niko ne može da garantuje da će nakon jula meseca, kada mu se isplati poslednja tranša pomoći, poslodavac moći da nastavi naredna tri meseca da posluje u istom obimu kao što je to bilo na dan 15. marta 2020. godine i da neće imati potrebu za nekom

vrstom reorganizacije. Ovime su naročito ugroženi oni poslodavci koji su najranjiviji i kojima je pomoć najpotrebnija. Projekcije prema kojima će po prestanku pandemije, građani da pohrle u restorane, hotele, sredstva javnog prevoza, ili na stadione, jednostavno ne čine se realnim, pa tako i nametanje zabrane otpuštanja zaposlenih može imati mnogo ozbiljnije posledice na mala i srednja preduzeća, nego na velike privredne sisteme. Primera radi, veliki privredni subjekt koji ima više od 500 zaposlenih može da otpusti 49 zaposlenih i da i dalje prima pomoć, dok mali privredni subjekt sa 9 zaposlenih ne sme da otpusti ni jednog. Veliki kapital se favorizuje na račun radnika ali se favorizuje i na račun malih poslodavaca – to je prepoznatljiva mantra aktuelnih politika.

Između ostalih mera koje su predviđene Uredbom, tu je i ona koja se tiče pomoći za isplatu zarada – takozvana direktna davanja privrednim subjektima, koja su predviđena članovima 9. i 10. Uredbe. Poslodavci se prema tom rešenju kvalifikuju da dobiju od države pomoć u iznosu minimalne zarade (mikro, mala i srednja preduzeća) ili 50% minimalne zarade (velika preduzeća) po zaposlenom za tri meseca – mart, april i maj 2020. ili april, maj i jun 2020. Jedini uslov je da nisu smanjili, niti će smanjiti, broj zaposlenih za 10% (o kritici ovakvog uslovljavanja je već pisano). Novac koji pripada poslodavcima stizaće im u tri rate, i to u maju, junu i julu 2020. godine. Članom 13. iste Uredbe opisan je i način na koji će novac stići i kako će se koristiti. Ovaj član sadrži i (samo naizgled) spornu, odnosno nejasnu odredbu o tome da će poslodavac biti u obavezi da novac koji pristigne na namenski račun kao pomoć države, prebaci na račune zaposlenih. U suprotnom, sav novac koji ne potroši ili ne potroši namenski, mora vratiti.

Ovo rešenje nije najsrećnije regulisano, to je sasvim jasno. Ali iz njega ne proističe ono što poslodavci tvrde – da ne mogu, zapravo ne smeju da isplate zaradu za mart zaposlenima, jer u suprotnom neće dobiti pomoć države. Na stranu pitanje zašto poslodavci koji mogu da isplate zaradu uopšte traže pomoć države – to je pitanje koje Uredba ne uređuje i takvi poslodavci se možda zaista nalaze u teškoj situaciji upravo zato što su isplatili zarade i platili sve druge dažbine i dugove, dakle postupili savesno i u skladu sa zakonom. Ima naravno i onih drugih koji nemoralno iskorišćavaju nedostatke u Uredbi da bi sebi pribavili „besplatan novac“ – ali to je „kapitalizam“, što bi rekao predsednik, i nema mnogo veze sa moralom. Kako se međutim došlo do tumačenja da poslodavac koji finansijski može da isplati zaradu, to ne sme da učini da ne bi izgubio pomoć države?

„Krivci“ za takvo tumačenje su dve odredbe. Jedna prema kojoj se broj zaposlenih kod poslodavca utvrđuje prema poreskoj prijavi podnetoj za relevantan mesec (mart, april ili maj). Ovo je rešenje koje je jedino moguće, da se utvrdi koliki broj zarada je poslodavac isplatio (ili je trebalo da isplati a nije mogao zbog nedostatka sredstava). To ne znači da poslodavac koji ima sredstva (opredeljena za zarade ili iz nekog drugog fonda) ne može da ih isplati ranije. Dalju zabunu unosi i poslednji stav člana 13. koji predviđa, kao što je već napisano, da sredstva koja ne potroši na zarade onih zaposlenih koji su navedeni u poreskoj prijavi, poslodavac mora da vrati.

Na osnovu navedenih odredbi možemo imati dva tumačenja.

Prvo je da poslodavac ni po koju cenu ne sme da isplati punu zaradu za mart zaposlenima, pre nego što dobije pomoć države. Poslodavci zapravo ovih dana isplaćuju samo razliku između iznosa koji će dobiti od države (minimalnu zaradu ili polovinu minimalne zarade) i ugovorenog iznosa zarade. Drugim rečima, ako je nečija zarada za mart 40.000 dinara, a uzmemo da radi u malom preduzeću i da je minimalna zarada za mart 30.000 dinara, od poslodavca će za mart dobiti samo 10.000 dinara, a ostatak u maju. I to je ono što se događa ovih dana širom Srbije, gde hiljade (možda i stotine hiljada, videćemo uskoro) radnika prima simbolične i nedovoljne delove zarade, bez objašnjenja poslodavca ili uz (nezvanično) pojašnjenje da je država tako propisala.

Ako je međutim poslodavac imao dovoljno sredstava pa je zaposlenom isplatio zaradu za mart u celosti, Uredba ne predviđa mogućnost da poslodavac mora da obezbedi dokaze da je to učinio pa tako ne bi ni mogao ova sredstva da sa namenskog računa prenese na svoj račun, već samo na račun zaposlenog. To znači da poslodavci koji su izmirili zarade za mart u celosti imaju pravo da dobiju pomoć za mart, ali pitanje je kako će ova sredstva isplatiti zaposlenom. Drugo tumačenje odredbi,

koje očigledno nije na pameti poslodavcima koji vrlo rado prihvataju ono prvo, jeste da svaki poslodavac koji ima sredstva za isplatu pune, ugovorene zarade, to mora i da učini. A sredstva koja dođu na njegov posebni račun od države će iskoristiti, naravno, za isplatu narednih zarada. Uredba nigde izričito ne uređuje da se dobijena sredstva moraju istrošiti na zarade za mart, april i maj (ili april, maj i jun). Poreske prijave iz kojih se vidi koliko ima zaposlenih od značaja su da bi se odredio iznos sredstava, a ti zaposleni će dobiti (neku) zaradu između ostalih i iz dodeljene pomoći države. Nije dakle nenamensko trošenje sredstava ako se sredstva dobijena za isplatu zarada potroše – za isplatu zarada. Za koji mesec, to nije važno. Zato odredba člana 13. ni ne sadrži određenje za koje mesece se zarada isplaćuje koristeći pomoć države – dokle god novac ide na zaradu, ne može se govoriti o nenamenskom trošenju. Ukoliko u međuvremenu nekom od zaposlenih prestane radni odnos (iz bilo kog razloga) a poslodavac i dalje bude „kvalifikovan“ za dobijanje pomoći, sredstva koja je dobio na ime pomoći za tog konkretnog zaposlenog kojem je prestao radni odnos ostaće nepotrošena i moraće da ih vrati. Imajući u vidu pomenuti prag tolerancije variranja broja zaposlenih od 10% to neće biti značajni iznosi, a istovremeno je to dobra mera stimulacije poslodavca da ne smanjuje broj zaposlenih čak ni u okvirima dozvoljenih 10%.

Zašto prvo tumačenje nije normalno (ne samo što nije pravilno, nego je bukvalno van pameti)?

Najpre zbog nezakonitosti. Uredbom naime nije derogiran Zakon o radu, a on je jasan – pravo na zaradu je neotuđivo pravo zaposlenog. Poslodavac kojem je poslovanje ugroženo, može preći na režim minimalne zarade (član 111. stav 3. Zakona o radu). Onda kada nema dovoljno sredstava da isplati zaradu, mora da to obrazloži zaposlenom (član 121. stavovi 2. i 3. Zakona o radu). Ako ima dovoljno sredstava a ne isplati zaradu, u prekršaju je (član 273. stav 1. tačka 2) Zakona o radu). Ako nema dovoljno sredstava a to ne obrazloži zaposlenom, u prekršaju je (član 273. stav 1. tačka 4) Zakona o radu). Uredba ne poništava ova zakonska rešenja, niti to može da uradi. Poslodavac jednostavno ne može da ostane u okvirima zakona, a da kaže zaposlenima „država je tako uredila, da ja ne smem da vam isplatim zarade pre nego što dobijem pomoć“. Zaposlenom se ne može suspendovati ustavno i zakonsko pravo na zaradu, posebno ne uredbom (pa ni onom donetom u vanrednom stanju).

Drugi razlog – po mnogima će to zapravo biti prvi razlog – jeste sam ratio odredbi i mera koje su ustanovljene Uredbom. Cilj Uredbe je da olakša poslodavcima da prebrode krizu, a ne da suspenduje njihove obaveze prema radnicima. Oni poslodavci koji posluju normalno ili natprosečno, kao i svi drugi koji mogu da isplate zaradu iz rezervi, to moraju i da učine. A država će im pomoći da kroz kasnije isplate zarada umanje svoja davanja prema zaposlenima – čak i kada poslodavci to realno ne zaslužuju. Ako se prihvati prvo tumačenje, najpre se dolazi do besmislenog zaključka da zaposleni koji u nemogućim uslovima dolaze na posao i rade, rizikujući svoje zdravlje i život, kao i zdravlje i živote svojih ukućana – to rade bez ikakve naknade, odnosno uz minimalnu naknadu (razliku između ugovorene i minimalne zarade). Dalje, poslodavac će prema ovom tumačenju zaradu za mart isplatiti u celini u maju, za april u junu, a za maj u julu. Dakle, poslodavac je ceo jedan mesec u docnji. Šta posle toga? Da li će u avgustu isplatiti dve zarade, i to nakon što je pomoć države prestala? Ili će biti u docnji još ko zna koliko meseci? Šta ćemo sa činjenicom da je u prekršaju za svaki od tih meseci? Zakon o radu i dalje važi!

Zaista se ne vidi kako bi prvo tumačenje moglo da bude prihvatljivo. Ali poslednjih dana jeste, i to bez konkurencije. Zato što su ga nametnuli poslodavci i poslodavačka udruženja i lobisti. Ostaje da se vidi šta će država učiniti da ovo tumačenje ne (p)ostane dominantno. Ako nadležno Ministarstvo finansija protumači Uredbu tako da potvrdi stav poslodavaca – onda smo dotakli nove dubine u trci do dna. I trenutno padamo slobodnim padom, neopterećeni ne samo moralnim principima koji su tekovina i temelj zdravog društva, nego ni pravom ni zakonima.

Koautor ovog teksta je Bojan Urdarević, doktor pravnih nauka i vanredni profesor u radnopravnoj oblasti na Pravnom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu. Saradnik je Centra za dostojanstven rad iz Beograda. U proteklom periodu objavio je više naučnih članaka iz oblasti radnog prava i koautor je udžbenika „Radno pravo sa elementima socijalnog prava“ i „Službeničko pravo“.

CINS

Firma iz Nove Varoši radnicima ne isplaćuje cele plate da bi dobila pomoć države

Jovana Tomić

Radnici preduzeća Plastika iz Nove Varoši će ovaj mesec morati da prežive sa svega nekoliko hiljada dinara jer im vlasnici nisu dali pune plate za mart. Iako jedan od vlasnika Plastike za CINS kaže da je to jedini način da preduzeće dobije pomoć države na osnovu uredbe koju je donela Vlada, pravnik Mario Reljanović tvrdi da ovakvo tumačenje uredbe nije tačno.

Na proizvodnju u novovaroškoj Plastici nije uticala pandemija korone niti vanredno stanje. Radnici i dalje na posao idu u četiri smene, a radno vreme im je osam sati. Burad, kanisteri i kante koje prave i dalje se prodaju, pre svega kupcima iz poljoprivredne oblasti, jer je u toku sezona setve. Međutim, plate u Plastici su ipak smanjene – i to drastično.

U sredu, 15. aprila, na račune radnika trebalo je da legne prvi deo martovske zarade. Uplata je stigla, ali ne u iznosu koji su radnici zaradili. Tako je, na primer, pojedinim radnicima na račun leglo oko dve hiljade dinara. Neki radnici su dobili četiri, a neki sedam hiljada dinara, zavisno od visine plate u normalnim okolnostima. Po svemu sudeći, to je sve što će oni primiti u aprilu.

Informacije koje su stigle od radnika potvrdio je za Centar za istraživačko novinarstvo Srbije (CINS) jedan od vlasnika i direktor Plastike Dragan Golubović.

Suvlasnice Plastike su Draganova supruga, Sabira Golubović, i Sakiba Varagić, odbornica Srpske napredne stranke u Opštini Nova Varoš.

Kao jedan od razloga za smanjenje plate, Dragan Golubović navodi to što firma nije uspela da naplati prodatu robu pa novca nema dovoljno. Međutim, drugi razlog leži u navodnom gubitku prava na pomoć države za ublažavanje posledica krize ukoliko isplate cele plate.

Naime, prema Uredbi Vlade Srbije koja predviđa ekonomske mere za pomoć privrednim subjektima usled krize izazvane pandemijom virusa korona, država će firmama, pod određenim uslovima, isplaćivati iznos od tri minimalne prosečne zarade za svakog zaposlenog. Ovu uredbu su u pravnoj službi Plastike, objašnjava Golubović, shvatili tako da ukoliko bi radnicima isplatili plate u punom iznosu, firma ne bi ostvarila pravo na direktna davanja države. Zbog toga su se odlučili da radnicima isplate samo razliku između pune plate i minimalca, a 10. maja, kada dobiju novac od države, isplatiće i ostatak.

„Mi smo tako protumačili, verujem da su i svi ostali. Baš smo se potrudili da shvatimo i mislim da nismo pogrešili. Jedino je greška što su ti ljudi stvarno u problemu“, dodaje Golubović.

Uz komentar da je uredba konfuzna, Golubović dodaje da bi najbolje bilo „da je država rekla isplatite nekako (plate), kako možete, pa ćemo mi refundirati“.

Oko tumačenja Uredbe, dodaje, posavetovao se i sa Privrednom komorom Srbije (PKS).

CINS je pokušao da dođe do komentara na ovakvo tumačenje Uredbe u Ministarstvu finansija i PKS, ali do objave teksta odgovor nije stigao.

Naučni saradnik na Institutu za uporedno pravo Mario Reljanović za CINS objašnjava da ovakvo shvatanje Uredbe nema nikakvog osnova. Odredba na koju se poslodavci pozivaju pri takvom tumačenju kaže da privredni subjekti otvaraju poseban račun na koji im država uplaćuje novac, te da će, ukoliko ne prenesu taj novac na tekuće račune radnika do dana gašenja računa, banka sredstva vratiti Ministarstvu finansija – Upravi za trezor.

„To znači da poslodavac koji dobije sredstva za zarade mora da iskoristi ta sredstva za isplatu zarade. To ne znači da treba tada da isplati zarade za mart, april i maj nego da ih iskoristi za isplatu tekućih, odnosno dospelih, a neisplaćenih zarada. Poenta te odredbe jeste da se sredstva ne troše nenamenski, da ona zaista odu za namenu za koju su predviđena”, ocenjuje Reljanović.

U međuvremenu, direktor Plastike je zaposlenima ponudio pozajmicu.

„Radnicima smo rekli da možemo da im pomognemo nekom pozajmicom ako bude nekom baš zaškripalo. I mi smo se čudili kako je uredba takva, pravo da vam kažem. Ništa nismo oštetili, niti smo te pare uzeli nama“, kaže on.

Kada su firme u teškoj situaciji i nemaju novca da isplate plate, poslodavci moraju uz obračun zarade radnicima dostaviti i obrazloženje, kako bi oni znali zašto nisu dobili svoje zarade, smatra Reljanović. Tumačenje čelnika novovaroške Plastike ocenjuje kao besmisleno i dodaje:

„Ovde nije suspendovan Zakon o radu da bi neko dobio pomoć, baš naprotiv. On (poslodavac) mora da poštuje Zakon o radu i da isplaćuje zaradu svakog meseca, inače će doći u situaciju da kasni non-stop sa zaradama mesec dana i u jednom mesecu će ili morati da isplati dve zarade, što će mu opet biti finansijski teret, ili će non-stop biti u prekršaju”.

MINISTAR FINANSIJA SINIŠA MALI I PREDSEDNIK PRIVREDNE KOMORE SRBIJE MARKO ČADEŽ PREDSTAVLJAJU EKONOMSKE MERE VLADE;

Ekonomista Milan Kovačević za CINS kaže da je ova Uredba, kao i brojni propisi u Srbiji, neprecizno napisana.

Iako je jasno da su ukupne mere pomoći ekonomskim subjektima bile potrebne, Kovačević kaže da ima utisak da se nije razmišljalo kako će se ostvariti ono što je obećano.

Uredba Vlade je stupila na snagu 10. aprila i prijavljivanje preduzetnika za subvencije već je počelo. Dva su preduslova da privredni subjekti dobiju pomoć države za oporavak od krize – da od 15. marta, kada je proglašeno vanredno stanje, nisu smanjili broj zaposlenih za više od 10%, kao i da nisu prekinuli proizvodnju pre tog datuma.

Ministarstvo finansija saopštilo je 13. aprila da se za manje od 24 sata za pomoć prijavilo 15.000 privrednika. Prve isplate direktne pomoći u visini minimalca planirane su za maj, dok će druge dve biti isplaćene u junu i julu.

„Svim preduzetnicima, paušalcima, malim preduzećima, država će uplatiti tri minimalne zarade za svakog zaposlenog. Dakle, tim preduzećima će država dati nešto više od 90.000 dinara direktno na račun“, najavio je ministar finansija Siniša Mali.

O teškom položaju radnika u proteklih mesec dana CINS je pisao i ranije. Priče radnica koje su u vreme pandemije korone ostale bez posla možete pročitati ovde.

PO ZAKLJUČKU VLADE SRBIJE

VIŠE OD 60 Odsto ADMINISTRACIJE RADI OD KUĆE: Zaposlenima u izolaciji ili samoizolaciji pun iznos plate

Više od 60 odsto zaposlenih u državnoj administraciji i u lokalnim samoupravama radi od kuće, kaže ministar državne uprave i lokalne samouprave Branko Ružić i navodi da je zaposlenima koji su u izolaciji ili samoizolaciji obezbeđen pun iznos plate.

Objasnio je da su po zaključku Vlade Srbije od 3. aprila izmenjena dva kolektivna ugovora za državne organe i za organe jedinica lokalnih samouprava za koje je nadležno Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave.

Naveo je da su izmene tih kolektivnih ugovora stupile na snagu 14. aprila i odnoseće se i na martovske plate.

"Svi se nadamo da će vanredno stanje u dogledno vreme biti prekinuto. Ovde se ne radi samo o kolektivnim ugovorima koje je potisalo Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave, nego i o kolektivnim ugovorima drugih ministarstava po preporuci Vlade", rekao je Ružić u uključcenju za TV Prva.

Objasnio je da je to naročito bitno za zdravstvo i socijalne ustanove koje su opterećene obavezama u vanrednom stanju, kao i za Vojsku i policiju.

Upitan kako se dokazuje da neko od zaposlenih u državnim organima ili lokalnim samoupravama treba ide u izolaciju ili samoizolaciju, Ružić kaže da je precizirano privremeno odsustvovanje onih koji su zaraženi ili su u izolaciji i samoizolaciji jer su isključivo u toku rada bili u kontaktu sa zaraženim.

"Važno je da ne dođe do zloupotreba jedne ovakve norme, a verujem da će svaki poslodavac određivati uslove. Postoji široka lepeza dokazivanja. Verujem da je nivo odgovornosti zaposlenih visok i da niko neće pribeći zloupotrebama", kaže Ružić.

Naveo je da Vlada nije usvojila pomenuti zaključak, zaposleni bi u toj situaciji primali samo nakandu u visini od 65 odsto plate.

Ministar kaže da nema preciznih podataka o tome koliko ima zaraženih među zaposlenima u državnoj upravi i lokalnim samoupravama, kao ni o tome koliko ih je u izolaciji ili samoizolaciji.

"Precizne podatke nemamo, jer nisu strukturirani sektorski, već se svode na saopštvanja podataka na konferencijama za novinare zdravstvenog štaba", navodi Ružić.

Naveo je da je odmah po uvođenju vanrednog stanja Vlada Srbije donela jasne preporuke i mere koje definišu da stariji od 60 godina i majke sa decom do 12 godina čiji supružnici moraju da rade mogu da idu na rad od kuće.

"U proseku više od 60 odsto je u admisnitraciji koji rade od kuće. Jedinice lokalne samouprave odmah su po uvođenju vanrednog stanja obustavili rad na šalterima i taj mogući udar korona virusa time smo sprečili", rekao je Ružić.

Naveo je da to što su šalaterski radnici upućeni na rad od kuće ne znači da je komunikacija sa građanima stala, nego i dalje funkcioniše samo u složenim okolnostima.

"Obaveza je svih jedinica lokalne samouprave da pruže usluge građanima, pre svega komunalne, socijalne, ali i administrativne", kaže Ružić.

Naveo je da u trenutnim uslovima radi elektronski servis za podnošenje zahteva za kretanje u vreme policijskog časa, kao i drugi e-servis poput servisa eBeba, onlajn upis u vrtiće i izjašnjavanje roditelja u koju bi školu da upišu svoju decu.

Ružić je rekao da Ministarstvo informiše sve jedinice lokalne samouprave o važnim preporukama, kao i da organizovalo distribuciju zaštine opreme za sve lok samouprave.

"I u vanrednim okolnostima sva ministarstva su na visini zadatka, naravno da negde postoje određeni problem koje pokušavamo da rešimo u hodu. I na terenu smo na odgovoran način dočekali epidemiju i radimo u interesu građana", zaključio je Ružić.

(Kurir.rs/Tannjug)

OVO JE NAČIN DA JE OSTVARE: Lekari i medicinari koji su na bolovanju zbog korone dobiće celu platu

Zaposlenima u državnom zdravstvu biće isplaćena kompletna plata u slučaju da su bili sprečeni da rade zbog bolesti izazvane korona virusom ili zbog mere izolacije koja im je naložena.

Ovo će biti omogućeno Aneksom Posebnog kolektivnog ugovora koji su potpisali Sindikat zaposlenih u zdravstvu i socijalnoj zaštiti Srbije i Gradski sindikat "Nezavisnost" sa Vladom Srbije, a reč je o kolektivnom ugovoru za zdravstvene ustanove čiji je osnivač država.

Aneks ima retroaktivno važenje, pa će tako ovaj model isplate naknade biti primenjen od 1. marta.

- U toku sledeće nedelje očekuje se potpisivanje Aneksa posebnog kolektivnog ugovora i za ustanove socijalne zaštite, čime će ovo pravo biti ostvareno i za zaposlene u socijalnoj zaštiti - navodi se u saopštenju sindikata "Nezavisnost".

(Kurir.rs/Tanjug)

Sindikata: 'Jura' u Rači krši dogovor i obnavlja pun kapacitet proizvodnje s 1.200 radnika

Fabrika "Jura" u Rači od utorka, 21. aprila, vraća redovan režim rada s punim proizvodnim kapacitetom i 1.200 radnika u tri smene, čime ta kompanija krši dogovor, ocenjuje sindikat te fabrike "Nezavisnost".

Posle protesta radnika koji su odbili da uđu u proizvodnju početkom prošle sedmice, 'Jura' je smanjila obim proizvodnje i broj angažovanih radnika, i uvela zaštitne mere za smanjenje rizika od širenja koronavirusa.

Proizvodnja je obnovljena 8. aprila u dve smene, a od početka ove sedmice vraćena je i treća smena te je u fabrici anžovano oko 600 radnika što je polovina ukupnog broja.

U sindikatu "Nezavisnost" fabrike u Rači kažu da je "Jura" obavestila zaposlene da se od 21. aprila vraća proizvodnja u punom kapacitetu, a na posao oko 1.200 radnika.

Predsednik sindikata Saša Marković rekao je agenciji Beta da je takvu odluku poslodavac, kako je objašnjeno, doneo zbog obaveza prema kupcima u Slovačkoj.

Naveo je da su radnici očekivali da će redukovani režim rada važiti dok u Srbiji traje vanredno stanje, s tim da se na dve nedelje "rotiraju" oni koji rade i oni koji se odmaraju.

"Jura je prekršila dogovor. Obavestili smo o tome Opštinski krizni štab i Institut za javno zdravlje, pa ćemo videti kakav je njihov stav, pošto i dalje traje opasnost od širenja koronavirusa", rekao je Marković.

autor: TKDizvor: Beta